

Assegurança maternal

per

E. CONDEMINAS I OLIVERES · J. MUÑOZ I ARBAT · J. M. SEGALA I TORRES

Poc més d'un any porta de vigència el decret d'Assegurança Maternal. És hora de fer balanç. A nosaltres, els metges, ens interessa més que a ningú escatir què hem perdut en l'assumpte de l'Assegurança que s'ha implantat i a la que ens veiem obligats a col·laborar per raons de justícia, de dret i fins forçats per la Llei.

Ens preguntem què hi hem perdut, perquè cal només una lleugera iniciació en el que hom anomena al nostre país Medicina social o sentir només als "líders" d'aquest ram, per saber tot seguit que aquí Medicina social és sinònim de burocratització del metge. Aquesta és la causa de què, mentre no es modifiqui el concepte dominant, el primer que es deriva de l'Assegurança és la pèrdua del títol més preat de la professió, la pèrdua de la llibertat.

El "médico-funcionario" és l'ideal dels tècnics de l'Assegurança. A fer-lo cristallitzar, s'han dedicat també tots els esforços del legislador; és veritat que alguns metges, els que per diverses circumstàncies, polítiques principalment, s'han trobat més a prop del "Jefe de Negociado" que del metge-sacerdot, han ajudat eficaçment a l'obra que determinarà fatalment la pèrdua de la personalitat del metge. No tan sols es perdrà la individualitat, sinó que, també, la corporativa, la del facultatiu com a classe social.

Aquest és el corc que insensiblement, si no ens redrecem tots units, minarà el Cos Mèdic, el corcarà, i demà l'aire de girar un full de la "Gaceta" provocarà l'enderrocament de l'edifici corporatiu i la incorporació de la pols de les seves runes a la pols secular de les oficines i dels funcionaris de l'Estat.

És que creiem que els principis de la Medicina social, els que han d'informar amb el seu esperit les assegurances socials, són incompatibles amb la professió mèdica? De cap de les maneres. El

metge ha d'ésser el millor propagandista de les assegurances socials, elles són l'instrument més eficaç per la implantació d'un règim d'Higiene i Sanitat social, són l'únic mitjà d'interessar les masses en la política sanitària i és pel seu intermig que es disposa dels cabals necessaris sense un exagerat esforç econòmic per part de les parts interessades en l'assistència social.

Ara bé, és que els metges ens podem conformar a què se'ns digui que anem a fer assegurança social i amb això ens pretengui enlluernar-nos i fins se'ns cregui orbs?

Fem el cap viu, que tenim el deure de defensar igual els nostres interessos morals que els materials; en tenim el deure, perquè som els responsables, en l'aspecte tècnic, de defensar els interessos dels que paguen i dels beneficiaris del règim d'assegurança.

Examinem si complim nosaltres amb aquest deure amb la intervenció que avui tenim dintre l'Assegurança de Maternitat.

Examinem si aquesta compleix, avui, el fi per què fou creada.

Concretem primer el procés que ha seguit la implantació de l'assegurança al nostre país; és la manera de situar-se en el moment actual amb coneixement de l'esperit que ha dirigit les gestions d'uns i altres, és com podrem adquirir elements de judici per actuar en els delicats moments presents, en què, albirant-se les realitats d'una Assegurança més extensa, cap de nosaltres pot desertar del deure de classe i tots hem de combatre amb plena consciència, en la batalla per la nostra llibertat i pel nostre prestigi i fins per la pròpia dignitat.

Després d'una colla d'assessoraments més o menys tècnics, aparegué el Decret llei en març de 1929, implantant l'Assegurança de Maternitat a Espanya. Val a dir que en el Decret ni en es-